



PANNONIUM ORCHESTER
RESSENTIMENT



RESSENTIMENT

TÚL AZ ÁPOLT KERTEN, MŰVELT SZEGLETEN,
ALVÓ ERDŐ SZORONG A JEGES VÍZBEN
TAKARÓJA KÖD-POR, SZŰRT TÉLI FÉNY
MÚLTJA, BÚJA SZUNNYAD KUSZA GYÖKERÉN
ZEGZUGOKBAN PANGÓ, KÓSSA LÉBEN
NAPPAL LUCSOKBAN, DERMEDTEN ÉJEN.

FARIZEUSOK

Nyolcadik napon az érdeket
leplezni használt szeretet
alant örök elnyomottnak
erkölcsrendet teremtett.

Munkást szült a gázdagság,
az elszegényítés.
Erkölcsöt a birtoklás,
s a kétértelműség.

Hitelük gáláns mintákat formált,
sima lett s édes a nyelv.
Karrier rabja a vágyai láncán
szép szóval félrenevel.

Beszédeivel - A párbeszéd helyett!
Jótékonyással - A jóság helyett!

Hagyomány jármában hajtott nép
háromszor rogy le, míg egyet lép.
Uralom szekerét húzza-vonja,
pattog felette a morál ostora.

S a kocsis a bakon megistenülten
a rutin gyepelőjét ereszti éppen.
Nyelvéről fennkölt szózat a nógatás:
„Felemel az eszme majd meglásd, meglásd!”

Ők teremtettek erőszakot!
Ők kreáltak a sorsokból „dolgot”!
Ők építettek a fejekbe börtönt!
Ők hordják nap mint nap cselből az öltönyt!



Levél Vidinbe

Akadozó lélegzettel zihál most a hon,
Kábán kong a harangszó a templomtornyokon.
Kemencék mélyén sziszeg a parázs

Hosszúra nyúlt árnyékokat festeget az ősz,
Tavaszc fénye elillan és tovakergetőz'.
Dermedt indulatba fül a lobogás

És ez a hazád — a haza itt van!

Te is tudod, Te otthontalan.

Egy egész nemzet nem szökhett el,
— és pont' az "apánk" nincs itt a rosszban!

És Te nem ítélnél pokolra vagy mennyre,
A volt valóság úgysem fehér és fekete,
Bölcs szín az a szürke, jobb ha megszokod!

Retorikát dobni a tények helyére?
Politikus pátoasz a gyávák erélye!
Bűnbakot keresni elfajzott dolog.

És hol a néped? A néped itt van!
S türi a bosszút, Te boldogtalan.
Egy egész ország nem szökhett el!
— és pont' a Szónok nincs' itt a bajban!

De hol a vádlott? — ő bizony itt van!
S hordja az átkod, Te csálhatatlan.

- egy Olyan férfi nem vesztetett el!
Magyar volt hősként, s ember a porban...

DAMNATIO MEMORIAE

RÖPPE-N-LIBBEN PÁR TÚNDÉR LÁNY
SÚLYOS LÉPTŰ ZORDON TÉLZEN
CSENGŐ SZÓVAL NEVETI ÁT
NAPFORDULTÁT TEMETŐBEN

NYITOTT SZÍVŰ FIATALSÁG
TISZTÁN VISELI SZÉPSÉGÉT
SZERTE SZÁNJA SZŰZ MOSOLYÁT
DERŰVÉ OLDVA A BÉKÉT

A LELKEK AZONBAN E HELYT MÁR NÉMÁK
TESTŰK HELYÉT A SÍROK VIGYÁZZÁK
E KÖZÖS SORSOK, E FÖLDI EMLÉKEK
JÓRÓL ÉS ROSSZRÓL BÖLGSÉN ÜZENNEK:

NINCS ÁTKOS EMLÉK, CSAK BŰNÖS CSELEKVÉS
HAGYJ BÉKÉT A HOLTNAK, A TE IDŐD IS KEVÉS!

FÖLDRE DÖNTÖTT KÓNÉL MEGÁLLNAK A LÁNYOK
ÉS MOST ÉGI LELKŰK HALLJA MEG A HANGOT:

NINCS' ILLÓ ERKÖLCS, CSAK KELLŐ CSELEKVÉS
FÉLJED A NAGY ISTENT, A TE IDŐD IS KEVÉS!

ÜGRIK-SZÖKKEN PÁR TÚNDÉR LÁNY
SÚLYOS LÉPTŰ ZORDON TÉLZEN.
S ÚJRA ÁLL A BÁNTOTT FEJFA
BÉKÉS TÉLI TEMETŐBEN...

ROSSZ KÖZÉRZET (HUNGARY)

MAGYARORSZÁGON A FÉRFIAK TÖMEGÉVEL, KORÁN HALNAK
(MINDIG ÜGYESEN ÖLT ITT A RENDSZER).
BELOHOLTATTÁK KOZMOZOMAT, ZAVART VAGYOK, FÁRADT SZABAD,
AGRESSZÍV ÉS HIPOCHONDER.

EGYENKÉNT MENTÜNK, A TÖMEG JÖTT VISSZA,
KÖZBEN A „TISZTA FORRÁS” VIZÉT ITTA - MŰANYAG POHÁRBÓL.

EGYMÁSRA LÉPTÜNK, SODORT A SOK LOM
(A FÉNYES-KÖNNYES DAMASZKUSZI ÚTON), - A MAGÁNYOS TÖMEG.

S ÖNMAGUNKAT VÁLASZTHATTUK - TÖKÉLETES SZELEKCIÓ,
ÖNMAGUNKBAN MARDOS MINKET AZ ÖSZTÖN ÉS A SZUPEREGŐ.
ÚJ HITÜNKKEL HÓNUNK ALATT MEGGÖRBIT A VÁLLRA SZAKADT,
BAJBAN ELNYERT FELELŐSSÉG,
A REMÉNY MENT, A KÜZDÉS MARADT. MITŐL LETTÜNK S
MIRE SZABAD - ÚJRA PRÉSELT SORSKÖZÖSSÉG?

KERESETT A KÍVÁNATOS, S IDEGEN A VALÓSÁG A VÁGYAK PIACÁN,
- MEGLEPŐDNI NÁLUNK TILOS - KACAG A VOLT PÁRTTITKÁR AZ ÉLET HUMORÁN.

ÉS MEGFOGYVA IS, ÉS TÖRVE IS, IRIGYEN A MÁBA REKED
ÖNIMÁDÓN, PÁVA MÓDRA BÁJOLOG ÉS KÉJELEG
A KIÉGETT, KRITIKUS, DE GYERMETEG TÖMEG.
NEVELNI KÉNE, NEM „ISTENADTA”, ELKAPATTA PÁR NAÍV POÉTA
S A TARKA TUDOMÁNY.
KÖVET VET, KÖVETEL VAGY KÖVET - BUTÁN.

IGEN RÉGÓTA NEM FÉRÜNK ÖSSZE: ÉN ÉS A TÖMEG,
A PROLI KÖRTÁNC, AZ ÁLSZENT KÖRMENET,
KIKNEK, HOGY KI VAGY, ANNYIT TESZ: MIÉ?

DE SOK LETT A SZÁZAD, MELYBE SZÜLETTEM,
ENGEM IS MEGVESZ AZ ÖRÖKÖLT FÉLELEM.
MI TÚLNŐTT SZÁRNYKÉNT TÖR-ZÚG A SZÍVEN,
REPÜLNI SÚLYOS, CSAK VERGŐDNI, VERNI JÓ.

BŐSÉG-KOSÁRBÓL KÁRT TÁPLÁL BENNEM
A KISEMBERT VERŐ TÖRTÉNELEM,
PERCENKÉNT FELEJTEK S MÉG TÖBBET ESZEM:
ÍGY LEGYEK TÖBB ANNÁL, AMI JUTOTT NEKEM.

AZ ÚJ 'HOMO NOVUS'

Útra lépő, egy perc erejéig lépj közelebb és hallgasd végig
A siker embere történetét!
Hogy' rántott szablyát és vágta át
A származás múlthoz húzó gyökerét!

Lenn a földön, lomha rögön
Csillag cseperedett
Szülők reménye, verítékük gyöngye
Küzdve örölt éltük értelme, fénye
A tisztességre érett.

Itt a mezőn, erdőn- völgyön
Egymásnak éltek az emberek
Tavaszt, nyarat, őszét csodáltak
S együtt múltattak telet

Ott a légben, ormon-fényben
Rivális sztárok a nagy hegyek
Felhő és jég ül az arcukon
S hideg van, nagyon hideg!

Lenn a síkon, forró földön
Álom kerekedett
Becsvágy emelte, jó szél repítette
Dermedt öröm-világ foglyává tette
A nyughatatlan lelket.

Szülők csillaga felkelt hát az égen
Áldás és ima ölelésében:
Sárjuknak harca sorsszerű küldetés.

Fenn küzd a rab hős a komor térben
Lentről jött, vár rá a társtalan éden
Csillagok sorsa sötétre ébredés.

Tapos lent és törtet fent
Két világ határán
Lenéz lent és szűköl fent
És mérget gyárt e magány...
Aztán hogyan, hogy 'nem
Elfakul a lélek

Az éltét, az álmát szétmarja az érdek
Test-űrben tort ül majd a bizalom-halál
A pénzszagú ember mindenkit utál

Nos, útra lépő, egy perc erejéig lépj csak vissza és gondold végig
A siker embere történetét!
Hogy' rántott szablyát és vágta át a szeretet múltba vesző gyökerét.

Dioeletianus

(Spalato 2003)

Ezerhét száz esztendő nem kevés
Ezerhét száz éves híresztelés,
hogy rosszabb voltam nálatok...

- Létezne tisztán jó?
- Nem, csak a Nagy és a Mulandó.

Dalotámban ront-bont a csöcselék
Sirom helyén reklám, a keresztység
A kamrát telefostátok!

- Létezne közös lét?
- Nem, csak az Isten s az emberkéék.

Zsibvásáron áldoz a kultúrnép
Mennyi mindent bírnak e falak még!
A hitet rég eladtátok!

- Létezne közös vég?
- Nem. Róm marad s törmelék.

Mit bizonyított a történelem,
mi felemelt engem, de veletek ment?
Engem igazolt szépen csendben:
Nem kell nektek a Krisztus-Isten.

“ANONAMEA”

Elszállt a hét és köszön az est,
örülni kívánna a bűnös test.
Illatos habból mikor kiszáll,
aroma-párát lihegve áll.

Izgága hús, mely élvez, ha vét,
ledobná vad vágyai köntösét.
Magához ér és ujja nyomán
forrnak a sejtek egy férfi után.

A vágy azonban, a legfőbb hatalom most is néma marad,
az erkölcs fecseg és azt reméli: győzhetnek fenn a szavak!

Tükröm, tükröm mondd meg nékem:
van-e szebb, mint az erényem?
Mégfogadtam: engem férfi
nem kaphat meg egykönnyen.

Tükröm, tükröm suttozd szépen:
megszépít ugye a szemérem?
(Vigyázz, mert ha megcsalsz,
rögtön földhöz váglak, te szemtelen!)

Tükröm, tükröm van - mondd bátran-
hosszám méltó a világon?
Torz vagy, tudd meg,
s igenis szép ruha nélkül alakom!

AnonameA, AnonameA...

Kétfajta férfit nemigen kedvel:
azt aki foglalt s akinek nem kell.
Nők közül azokat tűri magán,
kiket, mint őt is, fojt a magány.
De irigyé mindnek, ki boldog s szeret,
bár magasztalja a gyengébb nemet.

Té erkölcs-szózat, bő képzelet!
Szeretni nem tudsz, csak képzeled!
Szánalomba kitolt vagon,
vakvágányon az életed!

És elhullt megint az est - üresen!

“EGY FELESLEGES EMBER”

ASSZEM NEM VOLT FORRADALOM - SE RÉGEN,
SE TEGNAP, SE MA, ÖLEBEK ÉS RONGYBABÁK KÖZT
HABZIK A LÉT NYOMORA, POLCOKRA SZÁNT
KÖNYVEK - VITRINBE TOLT ELVEK, ÖSZINTE
MARADTAM - MA IS NAÍV GYERMEK, KI MESÉN
LELKENDEZVE IGAZSÁGOT KERGET...
SOHASEM LESZ NAGY ALKALOM - SE NEKEM,
SE HOLNAP, SE ITT, NAGY REMÉNYŰ SZABAD VILÁG
FELFALJA SZÉP FIAIT, TUDOMÁNY SZÜL RENDET,
A TECHNIKA ÉLTET, MEGGYÓGYÍT A GYÓGYSZER
- DE MÉG TÖBB A MÉREG, KÖZÉLET-
-DÍSZLETÜNKÖN HARSÁNYAK A SZÍNEK...

SZABADSÁG? SÖTÉT A TISZTA ÉGEN.
SOSEM BÁNTOTT AZ, AMIT ŐL VEZÉNYSZÓRA
FÉLTEM!

BENNEM - A FEJEMBEN - ESZMÉK, LENT
ÖSZTÖNÖK, NEM HORDOK SZERELMET LELKEMBEN,
S ÖRÖMÖT, S EZ ESZME-VÁGY PÁROS A NŐKNEK
KEVÉS, FÉRJET SZERETNÉNEK, NEM
LEGÉNYKEDÉST, MÁ S NŐK MEG JOBB HELYEN
KELLETIK MAGUKAT NAGY ÖNTUDATTAL - ÉS
FÉRFIÉSZT OSZTANAK, CSÁBÍTANAK DE A
TESTÜKET ÓVJÁK, BALEKOKBÓL ÉLNEK, NEKIK ÁLL
E VILÁG

SZERELEM? MEGÉRTÉS TOMPA MÉLYBEN.
AZT CSÓKOLNÁM MEG, KI LESZÁLL, S TUD
SZERETNI ENBEM! S MEG TUD HALNI - ÉRTEM...

DE NEM!
SZABADSÁG - SZERELEM KOZMIKUS ÁLMA
KOZMIKUS DAC A REMÉNY GÖDRÉBEN
FELESLEGES EMBER AZ ÁBRÁNDOK
BÁBTA SZEMFEDŐ ALATT, HONTALAN,
TÉTLEN.

AZT HITTEM, MEGHITT SÁTOR
LESZ ÉLTEM... SARJAIM CÖVEKEK,
OSZLOPOK BENNEM. MEGTART AZ ESKÜ, MIT KAPTAM
ÉS TETTEM, S CSENDNEK NYÍLÓ, MEGSZÓLT SZERELMEM.
A MEGISMERT SZERELEM, A FELNEVELT SZERELEM,
LÁNGTESTŰ, KEGYVESZTETT, ELHAMVADT SZERELMEM.
FELFOSZLOTT MÁRA ÉLETEM SÁTRA, LYUKAIN
HIDEG JÖVŐM CSOROG. TÖRT GYŰRŰM
TÉPETT VISSZFÉNY MELEGÉN
ÚJHOLD LEÁNYA MAGAM
VAGYOK.

PANNONIUM ORCHESTER **RESSENTIMENT**

FÁBIÁN ATTILA - VOKÁL, BILLENTYŐ
FÁBIÁN CSABA - VOKÁL, BASSZUS
NAGY ZSOMBOR - DOB
TORMA ÁKOS - ÉNEK, GITÁR, MANDOLIN
VÁLI PÉTER - GITÁR

SZÖVEGEK: TORMA ÁKOS

KÉSZÜLT: 2007-BEN
WWW.PANNONIUM.HU